

Yritysverotuksen uudistamisessa häärää monta kokkia

■ Suomalaisten yritysten maksuma 29 prosentin yritysvero alkaa olla kohtuuttoman raskas kansainvälisessä vertailussa. Miten Suomi aikoo varmistaa kilpailukykyä ja pitää kotimaamme edelleen riittävän houkuttelevana kotipaikkana myös helposti siirrettävissä oleville yrityksille?

Ruotsin 28 prosentin verokantaa kaavaillaan alennettavan lähitulevaisuudessa. Uusin kilpailutekijä Ruotsin yritysverotuksessa on jo sen nyt heinäkuun alussa käyttöön ottama tytärosakkuusyhtiöiden myyntivoiton täydellinen verovapaus. Uusien pohjoismaisten yritysten pääkonttorin sijoituspaikaksi valitaan tästä syystä helposti ennemmin Ruotsi kuin Suomi.

Vielä aggressiivisempaa verokilpailua Suomi joutuu kohtaamaan eteläisen naapurinsa Viron suunnalta. Viro nimittäin ei verota yritykseen jätettyä voittoa lainkaan ja nostetustakin voitosta peritään vain 26 prosentin vero. Viron tuleva EU-jäsenyys lisää entisestään sen houkuttelevuutta suomalaisenkin yrityksen kotipaikkana. 70 kilometrin matka helikopteriyyhteysineen ei ole este ja kun yhtälöön lisätään vielä yleisesti halvemmat työvoimakustannukset, alkaa muutto tuntua har-

kitsemisen arvoiselta vaihtoehdolta.

Näissä paineissa pääministeri Matti Vanhasen hallitus on linjannut hallitusohjelmassaan päättävänsä yritysveron tarkistuksista erilliselvityksen jälkeen. Hallitus on luvannut keventää yritysverotusta ja luopua yhtiöveron hyvitysjärjestelmästä sallimalla osinkojen kaksinkertaisen verotuksen kuitenkin kirstämättä pk-yritysten tai niiden maksamien osinkojen verotusta.

Ylijohtaja Lasse Arvelan verotyöryhmä esitti viime syksynä, että Suomen tulisi laskea yritysverokantansa 25 prosenttiin ja samalla siirtyä klassiseen osinkoverotukseen, jossa myös osingonsaaja maksaisi osingoistaan veroa 25 prosentin verokannan mukaan. Tällöin yrityksestä jaetun voiton kokonaisverorasitus nousisi 43,75 prosenttiin.

Arvelan esitys sai aluksi vastaanansuurskaavaa kritiikkiä mm. yrittäjien suunnalta ja se oli varmasti myös vaikuttamassa tänä vuonna jaettujen osinkojen suuruuteen. Myös poliittiset puolueet tyrmäsivät lähes yksimielisesti osinkojen kaksinkertaisen verotuksen ennen maaliskuun eduskuntavaaleja. Vaalien jälkeen hallitusneuvotteiluissa päädyttiin kuitenkin yhtiöveron

PUHEENVUORO

hyvitysjärjestelmästä luopumiseen.

Hallitusohjelman julkaisemisen jälkeen eri sidosryhmät ovat kritiikin ohella esittäneet omia näkemyksiään siitä, miten hallitusohjelman linjaukset tulisi toteuttaa. Osinkojen kaksinkertaisen verotuksen on katsottu heikentävän suomalaisten intoa sijoittaa nimenomaan suomalaisiin yrityksiin ja uudistuksen uskotaan myös vähentävän oman pääoman ehtoista rahoitusta, eli käytännössä suosivan rahoitusta velkarahalla. Lähes kaikki tahot ovatkin muistaneet tuoda esiin sen, että nykyjärjestelmästä ei tulisi luopua.

Suomen Yrittäjät esitteli toukokuussa oman osinkoveromallinsa, jossa osinkoja verotettaisiin vain osittain. Heidän mallissaan pääoman tuottoa vastaava määrä osingosta jäisi yhdenkertaisen verotuksen piiriin, loppuosan ollessa ansio- tai pääomatuloa, jota verotettaisiin normaalisti. Yrittäjät esittivät pääoman tuottorajaksi 9,6

prosentin osuutta yrityksen nettovaroista. Yrittäjien mallin sanotaan suosivan omaan yritykseen sijoittamista ja yrityksen nettovarallisuuden kasvattamista.

Kilpajuoksua ja porsaanreikiä

Veronmaksajien Keskusliitto esitteli puolestaan oman mallinsa eli ns. lähdeveromallin, jossa yhteisvero alennettaisiin 27 prosenttiin ja jaetuille osingoille määrättäisiin lisäksi viiden prosentin lähdevero. Yhtiön jakaman voiton kokonaisverorasitus olisi tässä mallissa 30,65 prosenttia. Mallin etuina pidetään yksinkertaisuutta ja selkeyttä. Sen riskinä puolestaan pidetään sitä, että se saattaa houkuttaa tyhjentämään yrityksiä pääomista.

Kesken vellovan keskustelun kauppa- ja teollisuusministeri Mauri Pekkarinen täsmensi hallitusohjelmalinjauksia toteamalla, että pk-yrityksen kriteerit on jo valmiiksi määritelty EU:n tasolla. Pk-yrityksen työntekijämäärä on alle 250 henkilöä, liikevaihto alle 40 miljoonaa euroa ja taseen loppusumma alle 27 miljoonaa euroa. Pekkarisen mukaan raja kaksinkertaiseen osinkoverotukseen siirtymisessä kulkee nimenomaan tuon määritel-

män mukaisesti.

Tällainen tiukka rajanveto on nähty keinotekoisena ja osakkeenomistajan kannalta kestävämmänä. Rajanvedon pelätään nousevan yritysten kasvun esteeksi ja sen lisäksi aiheuttavan massiivista verosuunnittelua yritysten pilkkomisineen ja työntekijöiden irtisanomisineen, jotta pk-yrityksen kriteerit täyttyisivät. Todennäköisesti tällainen rajaaminen aiheuttaisi vain jatkuvan kilpajuoksen yritysten verosuunnittelun ja lainsäädännön välillä hallituksen yrittäessä tukkia yritysten löytämiä porsaanreikiä.

Hallituksen pääteemakseen valitsema työllisyyden parantaminen edellyttää myös yrittäjyyteen kannustamista ja merkittävää osaa siinä näyttelee osinkotulojen verotus. Verotuksen vaikutusta yrittämiseen ei voi vähätellä ja hallituksen asettama pikaselvitysryhmä onkin paljon vartijana tulevaa yritysveroratkaisua pohtiessaan. Kilpailukyvyyn kannalta on elintärkeää, että huolehditaan siitä, että yrittäminen houkuttaa ja sitä kautta rakennetaan pohjaa työllisyydelle ja yleiselle hyvinvoinnille.

RITVA-LIISA LUOMARANTA
asianajaja, Espoon kaupunginvaltuutettu